

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Andrzej Janowski

Protokolant: sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

bez udziału oskarżyciela publicznego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 09.07, 26.10, 30.12.2015 r. i 11.02.2016 r. sprawy przeciwko:

B. G., synowi B. i Z. z domu R., urodz. (...) w O.

obwinionemu o to, że:

w dniu 17 lipca 2014 roku o godzinie 12.40 w miejscowości R. kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...), przewożąc pasażera R. C., nie zachował należytej ostrożności podczas manewru zawracania w wyniku czego zderzył się z prawidłowo jadącym pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), którym kierowała A. O., przewożąca pasażerów K. L. oraz E. O., czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym,

tj. o wykroczenie z art. 86 §1 kw

I. obwinionego B. G. uznając za winnego zarzucanego mu wykroczenia z tym ustaleniem, że nie zachował szczególnej ostrożności przy wykonywaniu manewru skrętu w lewo oraz że zdarzył się z jadącym nieprawidłowo pojazdem marki V. (...), na podstawie art. 39 § 1 k.w. odstępuje od wymierzenia mu kary;

II. na podstawie art. 624 §1 kp.k. w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od obowiązku uiszczenia kosztów sadowych.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny :

W dniu 7 lipca 2014 roku obwiniony B. G. kierował samochodem osobowym R. (...) o nr rej. (...). Pasażerem tego samochodu był R. C.. Około godziny 12:40 w miejscowości R. obwiniony ruszył samochodem z pobocza przy posesji nr (...), włączył lewy kierunkowskaz oraz upewniając się, że ma wolną drogę i nie nadjeżdża żaden pojazd, włączył się do ruchu wjeżdżając na prawy pas jezdni. Następnie jechał z włączonym lewym kierunkowskazem co najmniej 20-25 metrów w stronę posesji nr (...) znajdującą się po lewej stronie, w bramę której zamierzał wjechać, a następnie cofnąć i zawrócić w stronę S.. W tym czasie od strony S. zbliżał się do obwinionego samochód V. (...) o nr rej. (...), którym kierowała A. O.. Wymieniona widząc, że pojazd kierowany przez obwinionego wyjeżdża z prawego pobocza z włączonym lewym kierunkowskazem oraz że kontynuuje on wolno jazdę sygnalizując zamiar skrętu w lewo, mimo to podjęła manewr jego wyprzedzenia. Gdy znajdowała się w bezpośredniej bliskości pojazdu obwinionego, ten rozpoczął wykonywanie manewru skrętu w lewo, przejeżdżając oś jezdni. Obwiniony nie upewnił się bezpośrednio przed skrętem czy nie zajędzie drogę nadjeżdżającemu z tyłu, wykonującemu wyprzedzanie pojazdowi kierowanemu przez A. O.. Pojazd wymienionej zauważył dopiero w czasie wykonywania manewru skrętu wskutek czego zaczął hamować. A. O. widząc, iż pojazd R. (...) zaczyna wjeżdżać na lewy pas ruchu zjechała na lewe pobocze i chodnik, aby uniknąć kolizji.

Mimo to otarła się prawym bokiem prowadzonego przez siebie samochodu V. (...) o przedni lewy narożnik pojazdu R. (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów:

- wyjaśnienia obwinionego B. G. k.111v,12,47v,15,33;
- zeznania świadków R. C. k.112v,48 i R. K. k.137-137v,53-53v; częściowo A. O. k.121v-122;
- dokumenty : notatka urzędowa k.1-2, protokoły oględzin pojazdów k.3-4, materiał fotograficzny k.13,14,35-37,72,103-104, szkice sytuacyjne miejsca zdarzenia k.6,101,125, opinia biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych k.144-160.

Obwiniony B. G. nie przyznał się do zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia, w których podał, że przed zdarzeniem wykonywał dwa manewry. Pierwszy włączenia się do ruchu, a drugi wjazdu na posesję nr (...) znajdującą się po drugiej stronie ulicy, celem zawrócenia w kierunku S.. Przed podjęciem manewru włączenia się do ruchu stał na poboczu, następnie włączył kierunkowskaz i po upewnieniu się, że nikomu nie zajędzie drogi, wjechał na jezdnię. Kiedy jechał swoim pasem ruchu z włączonym cały czas kierunkowskazem zauważył jadący za nim w odległości 100-130 metrów pojazd. W momencie rozpoczęcia manewru skrętu nie zauważył, aby jadący z tyłu pojazd sygnalizował zmianę pasa ruchu. Przed skrętem upewnił się, że nikt go nie wyprzedza. Po przejechaniu około 40 metrów rozpoczął manewr skrętu i kiedy przekroczył oś jezdni zobaczył, że jadący z tyłu samochód, zaczął manewr wyprzedzania i rozpędzony wjeżdżał na lewy pas. Samochód ten zajechał mu drogę i kierująca V. (...) nie zmieściła się i uderzyła w przedni błotnik. Do zderzenia pojazdów doszło na lewym pasie. W momencie zderzenia się aut przekroczył przodem oś jezdni, tył samochodu był jeszcze na prawym.

(wyjaśnienia i oświadczenia obwinionego k.111v,12,47v,15,33)

Sąd zważył, co następuje :

Wyjaśnieniom obwinionego B. G. Sąd dał wiarę, z wyjątkiem tej ich części, w której podał, że bezpośrednio przed skrętem upewnił się, że nikt go nie wyprzedza, że nie zajędzie nikomu drogi. Wyjaśnienia obwinionego w pozostałej części były logiczne, spójne, ponadto znalazły potwierdzenie w zeznaniach świadka R. C. (k.112v,48), z których wynika, że chcieli skręcić w posesję, żeby cofnąć i zawrócić, a do zderzenia pojazdów doszło na lewym pasie, kiedy przodem auta przekroczyli oś jezdni i wjechali na ten pas. Drugi samochód uderzył w nich swoim prawym przednim narożnikiem. Świadek co prawda nie potrafił powiedzieć czy w ich samochodzie przed kolizją był włączony lewy kierunkowskaz, jednakże wskazał, że manewr skrętu wykonali po przejechaniu ok. 20-25 metrów i wtedy dopiero doszło do zderzenia. Wymienieni zgodnie podali, że chcieli zawrócić, dlatego w ocenie Sądu, nie ma podstaw, aby nie wierzyć w to, że obwiniony po włączeniu się do ruchu jechał z włączonym lewym kierunkowskazem.

Zeznania świadka R. K. (k.137-137v,53-53v) istotne były w zakresie ustalenia miejsca kolizji oraz lokalizacji ich uszkodzeń. W szczególności z jego relacji wynika, że po przybyciu na miejsce stwierdził, że do zderzenia aut doszło na jezdni, a oba pojazdy posiadały uszkodzenia z przodu, co znalazło odzwierciedlenie w niekwestionowanych, a przez to wiarygodnych protokołach oględzin pojazdów (k.3-4) oraz materiale fotograficznym (k.13,14,35-37,72,103-104). Świadek ten potwierdził zapisy notatki urzędowej z ustaleń poczynionych na miejscu zdarzenia (k.1-2), z której wynika, że na obwiniony już wówczas na gorąco wskazywał, że przed zdarzeniem stał na poboczu na wysokości posesji nr (...), skąd postanowił zawrócić wjeżdżając w bramę posesji nr (...) oraz że kiedy ruszył i jadąc zbliżał się do posesji nr (...) cały czas miał włączony lewy kierunkowskaz.

Wsparciem wyjaśnień obwinionego w części uznanej za wiarygodną są szkice sytuacyjne miejsca zdarzenia (k.6,101,125), a w szczególności szkic sporządzony przez biegłego (k.157), z których wynika, że do kolizji doszło po przejechaniu przez obwinionego około 20-30 metrów.

Z zeznań kierującej samochodem V. (...) świadka A. O. (k.121v-122) wynika, że kiedy zobaczyła samochód obwinionego stał on na poboczu, więc kontynuowała jazdę. Jechała z prędkością 50 km/h, nie była w stanie podać w jakiej odległości znajdowała się za tym samochodem kiedy go zobaczyła. Wskazała, że jadąc dalej najpierw zobaczyła jak samochód ten wyjeżdża z pobocza i włącza się do ruchu, a następnie zobaczyła włączony w nim lewy kierunkowskaz. Jak zauważyła, że włączył on lewy kierunkowskaz wówczas ona także włączyła lewy kierunkowskaz w celu wyminięcia go i wjechała na lewy pas. Myślała, że samochód ten będzie jechać prosto, ale gdy zbliżyła się do pojazdu obwinionego ten po włączeniu się do ruchu wjechał na lewy pas i uderzył w prawy bok jej samochodu. Zeznaniami tej świadek, w części z której wynika, że obwiniony po włączeniu się do ruchu od razu podjął manewr skrętu w lewo Sąd nie dał wiary. Przeczą im wyjaśnienia obwinionego, w części uznanej za wiarygodną oraz wskazane powyżej dowody.

Z przedstawionych przez tę świadek okoliczności oraz powyższych dowodów wynika, że wymieniona nie powinna w tej sytuacji podejmować manewru wyprzedzania, a podejmując go i zbliżając się do pojazdu obwinionego jechała nieprawidłowo. Obwiniony natomiast nie powinien poprzestać jedynie na zasygnalizowaniu zamiaru skrętu w lewo przez włączenie lewego kierunkowskazu, ale powinien stale bacznie obserwować drogę aż do rozpoczęcia skrętu, w celu upewnienia się czy nie zajdzie nikomu drogi (w tym także nawet nieprawidłowo poruszającemu się pojazdowi), zwłaszcza tuż przed skrętem i wjazdem na przeciwny pas ruchu, aby właśnie nie przyczynić się do jakiegoś zdarzenia drogowego.

Z opinii biegłego z zakresu rekonstrukcji wypadków drogowych (k.144-160) wynika, że do zaistnienia kolizji doszło na lewym pasie jezdni w miejscowości R. na wysokości wjazdu na posesję nr (...). Biegły wskazał, że kierującej samochodem V. (...) nie wolno było podejmować manewru wyprzedzania z lewej strony jadącego samochodu R. (...) sygnalizującego zamiar skrętu w lewo. Kierująca samochodem V. (...) podejmując ten manewr nienależycie obserwowała drogę przed pojazdem i nie zachowała szczególnej ostrożności co było bezpośrednią przyczyną zaistnienia kolizji. Mogła ona uniknąć zaistnienia kolizji, gdyby zachowała szczególną ostrożność i nie podejmowała manewru wyprzedzania samochodu sygnalizującego zamiar skrętu w lewo. Natomiast kierujący samochodem R. (...) wykonując manewr skrętu w lewo nie zachował szczególnej ostrożności bezpośrednio przed wykonaniem skrętu. Przed wjechaniem na lewy pas ruchu nie upewnił się w sposób należyty czy pas ruchu, przez który zamierza przejechać jest wolny, czy nie nadjeżdżają jakieś pojazdy. Wjechał na lewy pas ruchu, gdy na tym pasie znajdował się samochód V. (...) w bezpośredniej odległości, ok. 11-19 metrów, za jego pojazdem, czym przyczynił się do zaistnienia kolizji. On z kolei mógł uniknąć zaistnienia kolizji gdyby zachował szczególną ostrożność i bezpośrednio przed wjechaniem na lewy pas ruchu upewnił się w sposób należyty czy pas ten jest wolny. Powinien widzieć samochód jadący lewym pasem ruchu i gdyby odstąpił od wykonania manewru skrętu w lewo lub wykonanie tego manewru opóźnił mógłby w ten sposób uniknąć zaistnienia kolizji.

Ostatecznie biegły wskazał, że w sytuacji, w której kierujący samochodem R. (...) po wjechaniu z prawego pobocza jechał z włączonym lewym kierunkowskazem, bezpośrednią przyczyną zaistnienia kolizji było podjęcie wykonania manewru wyprzedzania przez kierującą samochodem V. (...) samochodu R. (...) sygnalizującego zamiar wykonania manewru skrętu w lewo. Natomiast kierujący samochodem R. (...) przyczynił się do zaistnienia kolizji, gdyż bezpośrednio przed wykonaniem manewru wjazdu na lewy pas ruchu nie upewnił się w sposób należyty czy pas ten jest wolny i wjechał na ten pas w bezpośredniej odległości przed nadjeżdżającym samochodem V. (...). Obwiniony naruszył określone w art. 22 ust.1 i ust. 4 zasady Prawa o ruchu drogowym. Sąd uznał wnioski opinii za wiarygodne. Biegły należycie umotywował swoje stwierdzenia. Opinia jest logiczna, należyte umotywowana.

W konsekwencji Sąd uznał obwinionego B. G. za winnego tego, że w dniu 17 lipca 2014 roku o godzinie 12.40 w miejscowości R. kierując pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...), przewożąc pasażera R. C., nie zachował szczególnej ostrożności podczas manewru skrętu w lewo w wyniku czego zderzył się z jadącym nieprawidłowo pojazdem marki V. (...) o nr rej. (...), którym kierowała A. O., przewożąca pasażerów K. L. oraz E. O., czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, tj. wykroczenia z art. 86 §1 k.w.

Sąd uznał, że w okolicznościach sprawy w oparciu o art. 39 §1 k.w. można odstąpić od wymierzenia obwinionemu kary. Dość wskazać, że nie był on dotąd karany za przestępstwa, ani wykroczenia. Czyn którego się dopuścił jawi się jako

incydentalny w jego życiu. Do kolizji zaś – co wymaga uwypuklenia - w przeważającej części przyczyniła się kierująca VW P. O..

O kosztach Sąd orzekł jak w pkt II wyroku zwalniając obwinionego w całości od ich uiszczenia.

Sąd pominął zeznania świadka E. O. (k.112,48), albowiem nie były one stanowcze, świadek ponadto nie wniosła niczego istotnego do sprawy. Wskazała, że nie obserwowała dokładnie drogi, nie miała pełnego widoku do przodu, nie potrafiła też podać jak długo trwał manewr wyprzedzania, ani w jakiej odległości znajdowali się od pojazdu obwinionego w momencie rozpoczęcia wyprzedzania.